

РЕШЕНИЕ

№ 21275

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ДИАНА К. А.А

при участието на секретаря ГЕРГАНА Н. ВЛАДИМИРОВА
като разгледа докладваното от ДИАНА К. А.А Гражданско дело №
20211110128961 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от Т. Д. П., ЕГН *****, с адрес – град С против Г. А. Д., с адрес за призоваване – град С.

Ищецът твърди, че с бездействия на ответника се му причинени неимуществени вреди.

Твърди се, че ответникът като е бил длъжен е отказал да съобщи на наблюдаващия прокурор по пр.пр. 13492/19 С, че ищецът е депозирал два сигнала срещу ответника, за което била образувана пр. пр. 6046/19 по описа на С и ответникът е давал показания по тях.

Счита, че ответникът е бездействал, като е отказал да съобщи на прокурора пр.пр. 13492/19 по описа на С, че ищецът е домоуправител на входа в който живее, както и не съобщил на прокурора, че ищеца има навика да пише осмиващи писма до Прокуратурата, като се твърди, че е ответникът е бил длъжен да съобщи за това за да се проведе обективно разследване .

Освен това ответникът е отказал да го призове на разпит по пр. пр. 13492/19 по описа на С, като се твърди, че ответникът не е изпълнил указанията на прокурора. Твърди се, че ответникът е бил изготвил две докладни относно призоваване на ищеца по телефона, в които не били посочени дата и час за явяване.

След като описва тези бездействия на ответника ищецът твърди, че като последица от тях - през месец април 2019 година е била образувана пр. пр. 13492/19 по описа на С, която била за да се установи какво е психическото състояние на ищеца и ако е опасен за обществото индивид, да бъде поставен под запрещение, като повод за нея е била осмиващо писмо от ищеца до С, в което ищецът предлагал на прокурорите да си наръсят главите с червен пипер за да им потръгне в работата.

Сочи се, че през м.ноември 2018 година ответникът е разпитвал ищеца по две пр. пр. на С - 43070/18 и 43072/18, когато са се запознали и са говорили около 2-3 часа. Соци се, че преписка № 43072/18 също е била по повод на осмиващо писмо на ищеца до прокуратурата.

Твърди се, че ищецът е обяснил на ответника, че има навика да им пише такива писма, защото смята прокурорите като цяло за невероятни некадърници, които не правят нищо за обществото, като ответникът записал казаното от ищеца.

Твърди се, че през м. февруари 2019 година ищецът е депозирал два сигнала срещу ответника до С, защото смятал, че ответникът злоупотребява с властта си. Сочи, че сигналите му били обединени в пр. пр. 6046/2019 по описа на С.

Твърди се, че С приела обясненията на ответника, заради което било образувано нак.дело № 7031/2019 година по описа на Софийски районен съд. Твърди се, че в хода на това дело била назначена медицинска експертиза и ищецът бил прегледан 3 дни по диспансери за прегледи, като се твърди, че заключението е било, че нормален човек с висока гражданска активност.

Твърди се, че по това дело ответникът е бил единствен свидетел, и пред съда е обяснил, че не си спомня да е призовавал ищеца и , че не е бил длъжен да съобщава на прокурора подробности - че ищецът е домоуправител, че пише осмиващи писма.

При горното ищецът твърди, че с бездействията си ответникът е подвел прокуратурата да бъде образувано нак.дело № 7031/2019 година по описа на Софийски районен съд срещу него, като ответникът е прикривал умишлено множество факти за да навреди на ищеца.

При горното се иска съдът да постанови решение, с което да осъди Г. А. Д., с адрес за призоваване - град С да заплати на Т. Д. П., ЕГН, с адрес - град С сумата от 20 000,00 лева, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди от бездействия, изразили се в отказ да съобщи, че ищецът е депозирал два сигнала срещу него, отказ да съобщи на прокурора, че ищецът е домоуправител, отказ да съобщи на прокурора, че ищецът има навика да пише осмиващи писма до прокуратурата, отказ да призове ищеца за разпит по пр.пр. № 13492/2019 по описа на С.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника, с който оспорва предявения иск. Ответникът оспорва да е действал противоправно, да е действал виновно, да е причинил на ищеца вреда, както и оспорва наличието на причинна връзка между всички твърдения на ищеца и каквато и да било вреда, търпяна от последния. Твърди се, че по всички възложени му преписки ответникът е изпълнявал даваните му указания от наблюдаващия прокурор. С отговора на исковата молба се иска от съда да отхвърли исковите претенции и осъди ищеца да заплати възнаграждение за оказана правна помощ и съдействие при условията на чл. 38 от Закона за адвокатурата.

В хода на съдебното дирене са събрани писмени доказателства, въз основа на чийто анализ и по смисъла на чл.12 от ГПК, съдът е мотивиран да стори **следните фактически констатации:**

Във връзка с липсата му на призоваване ищецът е представил два броя докладни записки, съответно с рег. № 3383р9957/2019 по описа на 08-мо МВР, а другата 3383р-9959/2019 по описа на 08-мо МВР. Съгласно докладна записка № 3383р9957/2019 по описа на 08-мо МВР Г. Д. провел телефонен разговор с цел призоваване на Т. П., като той отказал да се яви, като се мотивирал, че подаденият до него сигнал до С не е жалба и не изисква даване на допълнителни сведения, като докладна записка 3383р-9959/2019 по описа на 08-мо МВР е със същото съдържание.

По делото е постъпило заверено копие от пр.пр. № 43072/2018 г, от която се установява, че ищецът е подал сигнал до прокуратурата, но в следствие сам е посочил, че е имал за цел я осмее. От докладна записка подадена от Г. Д. до началника на 08 РУ-СДВР се установява, че ответникът е информирал за подадено писмо от ищеца, имащо за цел

осмиване на прокуратурата. Установява се, че са разпитани трима съседни на ищец и двама представители на Столична община относно личността на ищеца.

По делото е постъпило заверено копие от пр.пр. № 6046/2019 г. Установява се, че на 30.01.2019 г. за били заведени три сигнала от Т. Д. П., като два от тях били срещу ответника Г. Д., а последният срещу началника на 08 РУ- СДВР. В тях ищецът твърди, че Г. Д. издирвал по телефона с неясна цел родини на семейството му, като злоупотребявал с властта си, а другото престъпление, за което обвинява Г. Д. е, че укривал съзнателно престъпления, извършени от кмета на СО-район „Искър“ и Началника на 08 РУ-СДВР. Снети са обяснения на Г. Д., който е посочил, че се е срещал само веднъж с ищеца по повод проверка възложена му от С, а по друга проверка следвало да вземе показания от близки на Т. П., във връзка с изясняването на психическото му състояние, като съответно не е образувано наказателно производство по преписката.

Като доказателство по делото е приложен протокол от 19.11.2019 г. от НЧД № 7031/2019 г., по което е искано прилагане на мерки по отношение на Т. П., а Г. Д. е разпитан свидетел, който е посочил, че е работил по няколко жалби на ищеца, както и съответно как са се развили производствата по тях. Споделил е, че ищецът е проявявал агресивно поведение, като запитан дали е съобщил, че същият е управител на входа, посочва, че не е било нужно да го прави. Искането за провеждането на лечение на ищеца е оставено без уважение.

Въз основа на прието от съда за доказано като факти, настоящият съдебен състав е мотивиран да стори следните **правни изводи**:

В настоящето производство е заявена осъдителна искова претенция с правна квалификация чл.45 от Закона за задълженията и договорите.

По допустимостта

Исковата молба е подадена от заинтересовано лице срещу пасивно процесуално легитимиран ответник и отговаря на останалите формални изисквания на закона по чл. 127 и чл. 128 ГПК, поради което е редовна, а предявеният с нея иск е процесуално допустим.

По основателността

Ищецът следва да докаже в условията на пълно главно доказване - че ответникът е осъществил противоправното бездействие, настъпилите вреди и причинната връзка между поведението на ответника и вредите, като следва да докаже увреждащото деяние, вредите и причинно-следствената връзка между тях така, че от анализа на доказателствата съдът да може да изведе еднозначен извод за наличието им.

За ответника е тежестта да докаже точно изпълнение, като същият не дължи доказване на липсата на противоправно поведение.

Доколкото в настоящия случай се твърди, че противоправното поведение на ответника се изразява в противоправно бездействие следва да същият да е следвало да извърши конкретно вменено от закона задължение, което той не е извършил и в резултат на това действието му да е противоправно.

Ищецът твърди, че ответникът е извършил противоправно бездействие на четири пъти – 1. Не съобщавайки на наблюдаващия прокурор по пр.пр. № 13492/2019 г., че е пуснал два сигнала срещу ответника обединени в пр.пр. № 6046/2019 г.; 2. Отказ да съобщи на прокурора по пр.пр. № 13492/2019 г., че ищецът е домоуправител на входа, в който е живеел; 3. Не съобщаване на прокурора, че ищецът има навик да пише осмиващи писма до прокуратурата; 4. Отказ да го призове на разпит по пр.пр. № 13492/2019 г.

Съдът счита, че в настоящия случай не е извършено противоправно поведение от

страна на ответника. От събраните доказателства се установява, че ищецът е депозирал множество сигнали срещу ответника, както и срещу останали държавни институции. В случая ответникът не е имал вменено задължение да съобщи за подадени сигнали от ищеца срещу него.

Същите мотиви важат и по отношение на несъобщаването на фактите, че ищецът е бил домоуправител на блока му, както и че имал навици да пише осмиващи писма. Както ищецът сам е посочил пр.пр. № 13492/2019 г. се е водила за това, че е пускал осмиващи сигнали до прокуратурата. С оглед на това обстоятелствата, че ищецът е домоуправител е неотнормимо обстоятелство, като същото не е в негова полза или поне не става ясно как същото би могло да се третира в негова полза. Несъобщаването относно навиците на ищеца да пуска осмиващи сигнали също е неотнормимо обстоятелство.

По отношение на бездействието във връзка с непризоваването на ищеца, съдът счита, че същото не е налице. Съгласно чл. 178 НПК призоваването може да става и по телефона, като същото се удостоверява писмено от длъжностното лице, което го е извършило. В настоящия случай са представени от ищеца докладни записки, видно от които той е бил призован, но се е противопоставил да се яви.

На следващо място по делото не се доказва наличието на претърпените от ищеца вреди и поведението на ответника. Той твърди, че те се изразяват в образуваното срещу него дело № 7031/2019 г. за постановяването му под запрещение, като съответно си губил времето с ходене по съд и диспансери заради поведението на ответника, както и че страдал изключително много в резултат на поведението на ответника.

Съгласно чл. 157 ЗЗ задължителното настаняване и лечение може да бъде поискано от прокурора, а в случаите на чл. 154, ал. 3 - и от ръководителя на лечебното заведение, като същото се постановява с решение на районния съд. С оглед на това е безспорно, че производството, което ищецът твърди, че представлява вреда за него е образувано от прокурор, а не от ответника. Като доказателство по настоящето дело е представен протокол от 19.11.2019 г. от процесното дело, като видно от него Т. Палов е посочил, че е писал множество осмиващи писмата до прокуратурата, освен това имал повдигнато обвинение за закана за убийство срещу съдийка, освен това имал дело за клевета срещу прокурор, както и дела срещу полицаи и общината. Видно от гореизложеното, ищецът сам е признал, че е имал множество дела срещу различни държавни органи, поради което не се доказва, че делото по Закона за здравето е образувано именно в резултат на действия на ответника по настоящето дело.

В допълнение на гореизложеното ищецът не доказва да е претърпял конкретни болки и страдания в резултата на поведението на ответника. Както той сам изтъква и видно от събраните доказателства е активен гражданин, водещ множество дело с различни държавни институции, поради което за него не са възникнали болки и страдания в резултат на това, че срещу него е било образувано дело.

С оглед гореизложеното съдът счита, че предявеният иск подлежи на отхвърлянето.

По разноските

При този изход на спора право на разноски има единствено ответникът съгласно чл. 78, ал. 3. В случая той не е сторил такива, но такива се претендират от процесуалния му представител за оказана безплатна правна помощ, като е представен и договор за оказване на правна помощ между страните (л.31). С оглед на това съдът счита, че на адвокат К. Г. следва да бъде присъдено минимално адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл.45 от Закона за задълженията и договорите и на основание чл.235, ал.3 от ГПК и чл.78, ал.3 вр. чл.38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска с правно основание чл.45 от Закона за задълженията и договорите предявен от Т. Д. П., ЕГН *****, с адрес за призоваване – град С против Г. А. Д., с адрес за призоваване – град С, с който се иска осъждането на Г. А. Д., с адрес за призоваване - град С да заплати на Т. Д. П., ЕГН, с адрес - град С сумата от 20 000,00 лева, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди от бездействия, изразили се в отказ да съобщи, че ищецът е депозирал два сигнала срещу него, отказ да съобщи на прокурора, че ищецът е домоуправител, отказ да съобщи на прокурора, че ищецът има навика да пише осмиващи писма до прокуратурата, отказ да призове ищеца за разпит по пр.пр. № 13492/2019 по описа на С.

ОСЪЖДА Т. Д. П., ЕГН *****, с адрес за призоваване – град С да заплати на адвокат К. Г. от САК за осъщественото процесуално представителство на ответника Г. А. Д. по гр.дело № 28961/2021 година по описа на Софийски районен съд – възнаграждение съобразно отхвърлената част от иска в размер на 300 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд – в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____